

२०७३ फाल्गुन ९ सोमबार २०-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

“भीठे बच्चे- आफ्नो दिल रूपी दर्पणमा हेर- भित्र कुनै भूत त छैन? भूतहरूलाई निकाल्ने प्रयत्न गर्दै गर।”

प्रश्न:- संगममा बाबा र बच्चाहरूको बीच दुनियाँ भन्दा बिल्कुल भिन्न रसम-रिवाज चल्छ, त्यो कुनचाहिँ?

उत्तर:- दुनियाँमा बच्चाहरूले पितालाई नमस्ते गर्छन् तर यहाँ बाबाले बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्नुहुन्छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म तिमी सेवामा आएर उपस्थित भएको छु, त्यसैले तिमी बच्चाहरू म भन्दा पनि ठूलो ठहरियौ। दोस्रो कुरा म निरहंकारी, निराकारी बाबा हुँ त्यसैले अवश्य मैले पहिले नमस्ते गर्छु। यो पनि संगमको अलग्गै रसम-रिवाज हो।

ओम् शान्ति। आउने बित्तिकै पहिला सुरुमा बाबाले बच्चाहरूसँग नमस्ते गर्नुपर्छ या बच्चाहरूले बाबालाई नमस्ते गर्नुपर्छ? (बच्चाहरूले बाबालाई गर्नुपर्छ) होइन। पहिले बाबाले नमस्ते गर्नुपर्छ। संगमयुगको रसम-रिवाज नै सबै भन्दा भिन्न छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म सबैका पिता, तिमी सेवामा आएर उपस्थित भएको छु, त्यसैले अवश्य बच्चाहरू ठूलो ठहरिए नि। दुनियाँमा त बच्चाहरूले बाबालाई नमस्ते गर्छन्, यहाँ बाबाले बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्छन्। गायन पनि गरिएको छ- निराकारी, निरहंकारी त्यसैले त्यो पनि देखिनु पर्‍यो नि। उनीहरू त सन्यासीहरूको चरणमा झुक्छन्, चरणलाई चुम्छन्, केही पनि बुझेका छैनन्। बाबा त आउनुहुन्छ नै कल्प पछि बच्चाहरूसँग मिल्नको लागि। तिमी धेरै सिकीलधे बच्चा हौ, त्यसैले भन्छु- प्यारा बच्चाहरू! तिमी थाकिसकेका छौ। द्रोपदीको पाउ दबाएँ, त्यसैले सेवक भए नि। “वन्दे मातरम्” कसले उच्चारण गरेको हो? बाबाले। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- बाबा आउनु भएको छ, सारा सृष्टिको बेहदको सेवामा। सृष्टिमा कति फोहोर छ, यो हो नर्क। त्यसैले बाबा आउनुपर्छ, नर्कलाई स्वर्ग बनाउन। दिलदेखि आउनुहुन्छ। जानुहुन्छ- मलाई बच्चाहरूको सेवामा आउनु छ। कल्प-कल्प सेवामा उपस्थित हुन्छु। यहाँ बसेर सबैको सेवा हुन्छ। यस्तो होइन सबैको पासमा जानुपर्छ। सारा सृष्टिको कल्याणकारी दाता त एक हुनुहुन्छ नि। उहाँको तुलनामा मनुष्यले कुनै सेवा गर्न सक्दैनन्। उहाँको हो बेहदको सेवा।

गीत:- जाग सजनियां जाग...

कति राम्रो गीत छ। नवयुगमा पनि सम्झाउनुपर्छ। युग पनि तिमी बच्चाहरूको लागि नै हो। तिमीहरूबाट फेरि उनले सुन्छन्- सत्ययुग त्रेता पहिले थियो किनकि उनीहरू आउँछन् नै द्वापरमा। त्यसैले अरूद्वारा सुन्छन्- भारत प्राचीन खण्ड थियो, यहाँ देवताहरूले राज्य गर्थे। आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, जुन अहिले छैन। गीता हो- देवी-देवता धर्मको माता-पिता। बाँकी सबै पछि आउँछन्। त्यसैले यो भयो प्राचीन सबै धर्महरूको लागि। वास्तवमा एक गीता नै हो मुख्य, जुन सबैले मान्नुपर्छ। तर कहाँ मान्छन् र। उनीहरूले आफ्नो धर्म शास्त्रलाई नै मान्छन्। यो त बुझेका छैनन्- भगवान्ले गीता कहिले उच्चारण गर्नुभयो? गीता हो बाबाद्वारा उच्चारण भएको। यसमा बाबाको बदलामा बच्चाको नाम राखेर अप्ठेरोमा पारिदिएका छन्, यसैले सिद्ध हुँदैन- शिवरात्रि कहिले मनाउनु पर्छ? शिवजयन्ती पछि हुन्छ कृष्ण जयन्ती। कहिल्यै पनि श्रीकृष्ण यज्ञ भनेर गायन गरिँदैन। रूद्र ज्ञान यज्ञ नै गायन गरिन्छ। त्यसबाट नै विनाश ज्वाला प्रज्वलित भयो, त्यो त वास्तवमा देखिरहेका छौ। आदि सनातन देवी-देवता धर्मको फेरि स्थापना भइरहेको छ, फेरि यो अरू

२०७३ फाल्गुन ९ सोमबार २०-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन अनेक धर्म रहँदैन्। कृष्ण पनि तब आउँछन्, जब अरू सबै धर्म हुँदैन्। बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा रहन्छन्। भगवान्सँग त सबैलाई मिल्नु पर्छ नि। सबैले बाबालाई सलाम गर्नेछन्। बाबा पनि फेरि आएर बच्चाहरूलाई सलाम गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूले फेरि बाबालाई गर्छन्। यस समय बाबा साकारमा आउनु भएको छ। यहाँ त सबै आत्माहरू बाबासँग मिल्न सक्दैन् किनकि करोडौंमा कोही मात्र आउँछन्। त्यसैले सबै भगत कहिले र कहाँ मिल्छन्? जहाँबाट भगवान्सँग बिछोड भएका थिए, वहाँ नै गएर मिल्नेछन्। भगवान्को निवास स्थान हो नै परमधाम। बाबा भन्नुहुन्छ— सबै बच्चाहरूलाई दुःखबाट मुक्त गरेर परमधाम लिएर जान्छु। यो काम उहाँको नै हो। बाबालाई आउनु हुन्छ नै पतित सृष्टिलाई पावन बनाउन। हेभनली गड फादर हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ नि। नर्कको स्थापना रावणले, स्वर्गको स्थापना बाबाले गर्नुहुन्छ। उहाँको राइट नाम हो शिव, बिन्दु। आत्मा पनि बिन्दु हो, भृकुटीको बीचमा रहन्छ। जस्तो आत्मा छ, त्यस्तै परमात्मा हुनुहुन्छ। तर आश्चर्य छ, जुन यति सानो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ, जुन कहिल्यै मेटिँदैन। सदा चलिरहन्छ। कति गहन कुरा छन्।

अहिले मनुष्यले शान्ति माग्छन् किनकि सबै शान्तिमा नै जानेवाला छन्। भन्दछन्— सुख काग विष्टा समान छ। अब गीतामा त छ राजयोगद्वारा राजाहरूको राजा बन्ने। जसले सुखलाई काग विष्टा समान सम्झन्छन्, उनीहरूलाई राजाई कसरी मिलोस्। यो त प्रवृत्ति मार्गको कुरा हो। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर तिमी कमल फूल समान पवित्र रहनु छ। सन्यासीहरूको यो काम होइन। नत्र स्वयं किन घरबार छोड्थे? तिमीले भन्दछौ— चेरिटी बिगन्स एट होम। शिवबाबा पनि भन्नुहुन्छ— म पहिले यस (साकार ब्रह्मा)लाई सम्झाउँछु। शिवबाबाको यो चैतन्य घर हो। पहिला सुरुमा यिनले (ब्रह्माले) सिक्छन् फेरि उनीद्वारा एडाप्टेड बच्चाहरूले नम्बरवार सिकिरहेका छन्। यो धेरै गहन कुरा हो। सद्गति दाता पतित-पावन स्वयं आएर यो सबै रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। यस्तो होइन वहाँबाटै प्रेरणा गर्नुहुन्छ। उहाँ त यहाँ आउनुहुन्छ। यादगार पनि छन्, शिवका अनेक मन्दिर छन्। स्वयं भन्नुहुन्छ— म साधारण ब्रह्मा तनमा आउँछु। यी स्वयंले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, यसमा एक जनाको मात्रै कुरा छैन। सबै ब्रह्मा मुख वंशावली बसेका छौ, ब्रह्मा मुखद्वारा तिमी ब्राह्मणहरू रचिएका छौ। ब्राह्मणहरूलाई नै सम्झाइन्छ। यज्ञ जहिले पनि ब्राह्मणहरूद्वारा नै चल्छ। ती गीता सुनाउनेहरूको पासमा ब्राह्मण त हुँदैन्, त्यसैले त्यो यज्ञ पनि ठहरिएन। यो त बेहदका बाबाले रच्नु भएको धेरै ठूलो महायज्ञ हो। कहिले देखि यी ठूला-ठूला डेक्कीहरू चढाउँदै आएका छौ! भण्डारा अहिलेसम्म चलि नै रहेको छ। समाप्त कहिले हुनेछ? जब सारा राजधानी स्थापना हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरूलाई वापस घर लिएर जान्छु, फेरि नम्बरवार पार्ट खेलन पठाइदिन्छु। यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन— म तिम्रो पण्डा हुँ, तिमीलाई साथमा लैजान्छु। पतित मनुष्यहरूलाई पावन बनाएर लैजानु हुन्छ। फेरि आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्ने समयमा पार्ट खेलन आत्माहरू आउन सुरु गर्छन्। अनेक धर्म छन्, बाँकी एक धर्म छैन। गीता हो सबै शास्त्रहरूमा शिरोमणी किनकि यसबाट सबैको गति सद्गति हुन्छ। हिन्दुहरूमा पनि ज्ञान उनीहरूले नै लिन्छन्, जो आत्माहरू पहिला सुरुमा परमात्माबाट अलग भएका छन्। पहिला सुरुमा उनीहरू नै आउन सुरु गर्छन् नम्बरवार, फेरि सबै आउँछन्। सतो रजो तमोबाट त सबैले पास गर्नु छ। अब कल्पको आयु पूरा भएको छ। सबै आत्माहरू यहाँ हाजिर छन्। बाबा पनि आउनु भएको छ। हर एकले आफ्नो पार्ट खेल्नु पर्छ।

२०७३ फाल्गुन ९ सोमबार २०-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन नाटकमा सबै कलाकार स्टेजमा एकैचोटी त आउँदैनन्। आफ्नो समयमा आउँछन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— नम्बरवार कसरी आउँछन्। वर्णहरूको पनि रहस्य सम्झाउनु भएको छ। चोटी त ब्राह्मणहरूको हो तर ब्राह्मणलाई पनि रच्नेवाला को हुनुहुन्छ? शूद्र त रच्नु हुन्न। चोटी भन्दा माथि फेरि छन् ब्राह्मणहरूका पिता ब्रह्मा। ब्रह्माका पिता फेरि हुनुहुन्छ शिवबाबा। त्यसैले तिमी हौ शिववंशी ब्रह्मा मुख वंशावली। तिमी ब्राह्मण सो फेरि देवता बन्छौ। वर्णहरूको हिसाब सम्झाउनु पर्छ। बच्चाहरूलाई राय पनि दिइन्छ— सबै एकनाश होसियार त छैनन्। कुनै नयाँको अगाडि विद्वान, पण्डित आएर विवाद गरे भने उसले सम्झाउन सक्दैन। त्यसैले भन्नुपर्छ— म त नयाँ हुँ, हजुर फलानो समयमा आउनु होला फेरि म भन्दा ठूलो दिदीले हजुरलाई बुझाउनु हुनेछ। म भन्दा उहाँले धेरै बुझ्नु भएको छ। क्लासमा नम्बरवार त हुन्छन्। यसमा देह-अभिमान आउनु हुँदैन। नत्र इज्जत जान्छ। भन्नेछन्— बी.के. ले त पूरा बुझाउन सक्दैनन्। देह-अभिमानलाई छोडेर रेफर गर्नुपर्छ ठूलो तर्फ। बाबाले पनि भन्छन् नि— म माथि सोध्नेछु। महारथी, घोडेसवार, पैदल सेना त हुन्छन् नि। कसैको सिंहमा सवारी पनि हुन्छ। सिंह सबैभन्दा तेज हुन्छ। जंगलमा एकलै रहन्छ र हात्ती जहिले पनि समूहमा रहन्छन्। एकलै रह्यो भने कसैले मारि पनि दिन्छ। शक्तिको सिंह माथि सवारी देखाउँछन्।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— गीताका भगवान् कृष्ण भन्नु गलत हो। कृष्णको शास्त्रलाई सबै धर्मले त मान्दैनन्। प्राचीन देवी-देवता धर्म कसले स्थापना गर्नुभयो, त्यो सिद्ध गरेर बताउनुपर्छ। उनलाई गड गडेज पनि भनिन्छ। ईश्वर त अलग हुनुहुन्छ। लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान् भगवती भनिन्छ, उनीहरू पालनाको निमित्त हुन्छन्। यदि लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान् भगवती भन्ने हो भने विष्णु शंकरलाई पहिले भगवान् भन्नु पर्ने हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— भगवान् बाहेक गीता कसैले उच्चारण गर्न सक्दैन। भगवान्को मुखद्वारा उच्चारित गीता हो। श्री श्री रूद्रको गीता हो, यसलाई कसैले आफ्नो मुख बनाउन सक्दैन। गीता शिवबाबा बाहेक अरू कसैको मुखबाट आउन सक्दैन। गीता माता हो, यसको रचयिता शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँ बसेर मौखिक सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ नि। रचयिताले नै रचनाको ज्ञान दिनुहुन्छ। त्यसैले ऋषि मुनिले पनि भन्छन् बेअन्त हुनुहुन्छ। ईश्वरको गत-मत ईश्वरले जान्नुहुन्छ। अब ईश्वरको मत हो श्रीमत, जसबाट सद्गति मिल्छ, त्यो त ठीक हो। गतिको साथसाथै सद्गति दुवै भन्नुपर्छ किनकि यहाँ जब स्वर्ग हुन्छ, तब अरू धर्मवाला गतिमा हुन्छन्। तिमीहरू सद्गति अर्थात् जीवनमुक्तिमा हुन्छौ। यो सबै रहस्य बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, जुन धारण गर्नु छ। भक्ति मार्गवाला भन्छन्— वेद शास्त्र आदि सबैद्वारा ईश्वरको बाटो मिल्छ, तर यस्तो त होइन। यो कुनै शिमलाको पहाडी कहाँ हो र, जहाँबाट गए पनि पुगिन्छ। यहाँ त साजनलाई सजनीहरूको पासमा आउनु पर्छ। सजनीहरूको शृंगार गराउनु पर्छ, स्वर्गको मालिक बनाउनको लागि। सबै महाराजा महारानी बन्न चाहन्छन्, तर बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो मुख त पहिले हेर। नारदको कुरा पनि अहिलेको हो। उनलाई लक्ष्मीलाई वरण गर्ने दिल भयो अनि उनलाई भनियो— पहिले आफ्नो अनुहार त हेर। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— आफ्नो दिल रूपी दर्पण हेर। कामको भूत त आउँदैन? जाँच गरिराख र भूतहरूलाई निकाल्ने प्रयत्न गर्दै गर। युक्तिहरू त बाबाले सबै बताइ रहनु हुन्छ। मनमा संकल्प त धेरै आउँछन्, कर्ममा आउनु हुँदैन। बाबाले राम्रो कर्म सिकाउनु हुन्छ नि। कर्म, अकर्म, विकर्मको गतिको ज्ञान पनि गीतामा छ। अरू त कसैले जान्दैनन्। विकर्म गराउने वाला हो माया, त्यो सत्ययुगमा हुँदैन। अब श्रीमतमा चल्ला नै

२०७३ फाल्गुन ९ सोमबार २०-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
तिमी स्वर्गमा जान सक्छौ। यो कुनै मनुष्यको मत होइन। बाबाको श्रीमतद्वारा स्वर्ग बनिरहेको छ, अरूको
मतद्वारा स्वर्गवासी बन्न सकिँदैन, अझै भ्रष्ट बन्दै जानेछौं।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— अहिले एक धर्मको स्थापना भइरहेको छ। तिमीले योगबलद्वारा गुप्त वेषमा
आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ। हातमा हतियार आदि त केही छैन। ज्ञानको बाण वा तीर आदि छन्।
उनीहरूले फेरि स्थूलमा देखाइ दिएका छन्। यो हो सबै गुप्त शक्ति। शक्तिको हेर कति पूजा हुन्छ! १०-२०
हात त कसैको हुँदैन। सबैका २ हात हुन्छन्। मनुष्य सृष्टिमा ८-१० हात भएका कोही हुँदैन। सूक्ष्मवतनमा
विष्णुका ४ भुजा देखाउँछन्, त्यो पनि अर्थ सहित छ। बीजलाई जानेपछि सारा वृक्षको ज्ञान आउँछ।

ज्ञानको खजाना त बच्चाहरूलाई मिलिरहन्छ फेरि मुख मीठो गराउको लागि बच्चाहरूलाई टोली खुवाइन्छ।
शिवबाबा स्वयंले खानु हुन्, सबै बच्चाहरूको लागि नै हो। राज्य पनि बच्चाहरूको लागि हो। लक्ष्मी-
नारायणले पनि अवश्य आफ्ना बच्चाहरूलाई दिन्छन्, सबैलाई त बाँड्दैनन्। यहाँ बाबाले सबै
बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ। वहाँ प्रजाले पनि भन्छन्— हामी स्वर्गको मालिक हौं। सुख त प्रजालाई पनि हुन्छ।
दुःखको नाम पनि हुँदैन। बाँकी नम्बरवार त हुन्छन् नै। वहाँ त सुन पनि अथाह हुन्छ। यहाँ त सबै खानीहरू
खाली भएका छन्। गायन पनि छ— किसकी दबी रही धूल में, किनकी राजा खाए...। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। माताहरूलाई वन्दे
मातरम्। बच्चाहरूलाई याद-प्यार अनि सबैलाई गुडमर्निङ्ग। अब रात पूरा हुन्छ, गुडमर्निङ्ग आइरहेको छ।
नयाँ युग आइरहेको छ— ब्रह्माकुमार कुमारीहरूको लागि। अच्छा! ओम् शान्ति।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह-अभिमानलाई छोडेर आफू भन्दा ठूलोलाई अगाडि राख्नु पर्छ। कसैले विवाद गर्छन् भने
ठूलो तर्फ रेफर गर्नुपर्छ। इज्जत गुमाउनु हुँदैन।
- २) चेरिटी बिगन्स एट होम। पहिले परिवारको कल्याण गर्नु छ, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल
समान पवित्र बन्नु छ।

वरदानः— ब्राह्मण जीवनमा कम खर्च बालानशीन गर्ने अलौकिकता सम्पन्न भव

यस अलौकिक ब्राह्मण जीवनको विशेष स्लोगन छ “कम खर्च बालानशीन”। खर्च कम होस् तर
प्राप्ति शानदार होस् अर्थात् रिजल्ट राम्रो भन्दा राम्रो होस्। अलौकिकता सम्पन्न जीवन तब
भनिन्छ जब बोलीमा, कर्ममा खर्च कम हुन्छ। कम समयमा काम ज्यादा होस्, कम बोलमा
स्पष्टीकरण ज्यादा होस्, संकल्प कम होस् तर शक्तिशाली होस्— यसलाई भनिन्छ कम खर्च
बालानशीन। जसले सबै खजाना कम खर्च गर्छन्, उसको भण्डारा भरपुर हुन्छ।

स्लोगनः— बाबा र सेवासँग सच्चा प्यार छ भने परिवारको प्यार स्वतः मिल्छ।